

Sygn. akt II CSK 652/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko U. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 kwietnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 czerwca 2012 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy rozstrzygnięcie w sentencji wyroku o całości żądania pozwu, obejmującego kilka roszczeń, w sposób łączny, oznacza nierozpoznanie istoty sprawy co do tych roszczeń,
- czy art. 378 § 1 k.p.c. wymaga od sądu drugiej instancji odniesienia się do wszystkich zarzutów apelacyjnych,
- czy nieustosunkowanie się przez sąd drugiej instancji w uzasadnieniu wyroku reformatoryjnego do wszystkich zarzutów apelacyjnych uniemożliwia pełną kontrolę kasacyjną.

Wniosek pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a wskazane przez pozwaną kwestie nie są zagadnieniami tego rodzaju.

Twierdzenie pozwanej, że rozstrzygnięcie w sentencji wyroku o całości żądania pozwu, obejmującego kilka roszczeń, w sposób łączny, oznacza nierozpoznanie istoty sprawy, jest wynikiem nieporozumienia. Nierozpoznanie istoty sprawy przez sąd pierwszej instancji następuje w razie zaniechania zbadania przez ten sąd materialnej przesłanki żądania powoda, zazwyczaj na skutek bezpodstawnego stwierdzenia braku pozytywnej przesłanki jurysdykcyjnej - np. legitymacji procesowej strony - lub przyjęcia istnienia tzw. negatywnej przesłanki jurysdykcyjnej - np. przedawnienia dochodzonego roszczenia - (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2011 r., V CSK 472/10).

Następnie, jest oczywiste, że art. 378 § 1 k.p.c. wymaga od sądu drugiej instancji odniesienia się do wszystkich zarzutów apelacyjnych, uchybienie jednak przepisom postępowania może stanowić podstawę kasacyjną tylko wtedy, gdy mogło mieć wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Ocena zaś naruszenia przez sąd drugiej instancji art. 328 § 2 k.p.c. wymaga uwzględnia całej treści uzasadnienia wyroku tego sądu (co do naruszenia art. 328 § 2 jako podstawy kasacyjnej zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2003 r., III CK 80/02).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i §13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).